

DE STER

Half-Maandelijksch Tijd-
schrift van de Heiligen
der Laatste Dagen ★

46ste Jaargang 1941

Al ging ik ook in een dal der
schaduwe des doods, ik zou geen
kwaad vreezen, want Gij zijt met mij;
Uw stok en Uw staf, die vertroosten
mij. Psalm 23 : 4.

Redactie :

A. D. JONGKEES

T. C. HARTMAN—SPAANS

Uitgegeven door de

Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland
Laan van Poot 292
Den Haag - Holland

Inhoudsopgave der Artikelen

A		G	
Als ik tot God kan gaan	33	Gebeurtenissen in de Zending	14, 32, 41, 57, 80, 96, 114, 136, 176, 195, 216, 236, 256, 271, 288, 304, 319, 335, 352
Aan mijn Moeder	137	Gemeentefluentie van het	
Alleen met mijn geweten	172	Jeugdwerk	39
B		Gezamenlijke Opzegging	16, 23, 39, 64, 80, 87, 103, 133, 155, 172, 184, 205, 228, 248, 263, 296, 329, 341
Behoed de deur mijner lippen	75	Gods Licht	39
Belangrijke mededeeling	90	Groeten van het Eerste President- schap	51
Blijft gelooven	245	Gethsemané	104
Beantwoord	250	Groote Sportdag	167
Belangrijke datums	279, 295, 333	't Gaat voorbij	170
Boetseeren	289	God zorgt	196
C		Getuigenis	197
Conferentieverlagen	122, 142, 162	God zien	202
D		Gesprekken over Leerstellingen	204
De geïnspireerde herziening van den Bijbel 3, 19, 35, 54, 67, 83, 119, 159, 179		Gedachten	241
De zeven beweringen van het Boek van Mormon 26, 42, 61, 77, 94, 112, 134, 173, 193, 213, 254, 287, 303		Gewillig Zijn Naam op zich te nemen	253
De Ster	49	Geïnteresseerd naar buiten	267
Des Heeren Kind	70	Genealogische Zondagsschoollessen	317, 350
De Z.H.V. 99 jaar	87	Groote schoonmaak	337
De Opstanding	115	H	
De gebarste vaas	157	Het edele leven	53
De vreugde der kleine dingen	161	Het lijden van Christus en de opstanding der dooden	99
Deugd en Vertrouwen	199	Het zaaien	156
De protesteerders van het Christendom 219, 239, 259, 275, 291, 307		Heeft u gebeden?	217
De weg tot waarheid	230	Het nieuwe leven	223
De geleidende straal	293	Hoe gaat het in de Zondagsschool?	284
De immer eindigende weg	342	I	
Districts-Conferentie	71, 343	In het scheidingsuur	5
E		In den Bloemhof	97
Een avontuur met een beer	45	Ik heb het Evangelielicht	117
Een getuigenis van een niet-lid der Kerk	58	Immer Heer wil ik dienen	321
Een Paaschvertelling	109	J	
Eigen hart	131	Jeugdwerk	285
Een gedachte is een daad in voorbereiding	203	K	
Een predikatie over „niets”	242	Krachtige persoonlijkheden	93
Een scientist spreekt over een eeuwigheidsvraagstuk	277	Keesje	152
F		Kijk over de muur!	189
't Feest der vervulling	182	Krachtbesparing	190
Foto: Zendingbestuur en gemeente- besturen	283	Kerstnummer (zie achter in het boek) Adventslid	2
		Het visioen van den Keizer	3
		Voor jonge oogen	7
		Kerstfeest, Oude Jaar 1941	9

Kerstmis 1941	12, 13	Vereischten voor het Koninkrijk	233
Z.H.V.	14	Van de overzijde	300, 332
Zondagsschool	15	Verblifft in den Geest met God op aarde en gij zult de gelukkigste menschen zijn	310
J.V.O.O.V.	16	Van een oude verhandeling over 1 Cor. 15: 29 en 30	323, 339
J.M.O.O.V.	17	Voor jonge oogen 15, 71, 92, 108, 155, 171, 185, 205, 229, 245, 262, ...	331
Jeugdwerk	17		
Genealogie	18		
O.O.V.-Openingsconferentie	19		
L			
Levensregels	299	Van de Redactie:	
M			
Moeder	139, 140, 154, 156	Liefde?	24
Moeders heldenmoed	141	De onsterfelijkheid van den mensch	40
Moeder en kind	141	Door het schoone nadert God den mensch	56
Mijn geloof	315	De behoefte aan waren Godsdienst	72
N			
Nieuwjaarsgroeten uit de Zending	8	Vijf wijze en vijf dwaze maagden	88
Niet opgeven	74	Rond Paschen	106
Naar Boven	81	Pinkstergedachten	186
Neen, niet mijn wil	257	Wat geloof beteekent	226
Neem mijn handen lieve Jezus	273	Levensvreugde	246
Naar d' and're zij geroepen	305	Waarom?	264
O			
Op vleug'len is dit jaar gegaan	16	De moed om ondankbaarheid onder de oogen te zien	280
Onderlinge ontwikkeling 76, 132, ...	171	Vriendschap	296
Ontberingen	232	Eenzaamheid	312
Ons taalhoekje 236, 256, 266, 288, 301, 309, 329, ...	343	Tevredenheid	328
Onder de Martini	316, 349	De kaarsvlam	346
P			
Paaschmorgen	105	Van hart tot hart:	
Pinksterlied	177	„Wij zullen den Heere dienen”	227
Pinksterbede	181	„Uitnemender dan zichzelf”	247
Predikbeurten en Kerknieuwsberichten (zie achter in het boek)		„Een droom”	265
R			
Raad	116	„Het was goed aan deze plaats”	281
Rondom de Dom 215 231, 252, 270, 302, ...	334	„Bewaakt uwe kinderen”	297
U			
Uw juk is zacht	1	„Oordeel niet te vlug”	313
U komt!	327	„De woning van God”	330
V			
Van Zion	14, 31	„Met volle zeilen”	347
Verschillende talen — één klank	47		
Verslag van de Zendingconferentie	206		
W			
		Wie in Mijnen Naam vergadert	13
		Wie zonder zonden is	65
		Wij roemen ook in de verdrukking	189
		Wacht op den Heer	232
		Wat afvalt	263
		Wees doortastend	282
		Wat de Navajo's gelooven	344
		Wij willen ons zelf overwinnen	348
Z			
		Zing een lied	17
		Zout, Licht en Zuurdeesem	22
		Zingende stemmen	32
		Zendings-Conferentie	166
		Zusters-Hulp-Vereeniging	315
		Zondagsrust	326

DE STER VAN NEDERLAND

Uw juk is zacht.

Uw juk is zacht, Uw last is licht,
Laat mij geduldig dragen,
Wat Gij mij op de schouders legt
En nimmer tot U klagen.

Uw juk is zacht, Uw last is licht,
Gij doet mij niet bezwijken,
Waarom dan Heer voel ik mij zwak
En wil U steeds ontwijken?

Uw juk is zacht, Uw last is licht,
Gij kent wel al mijn krachten
En zult na dat ik dragen kan,
Verzwaren of verzachten.

Uw juk is zacht, Uw last is licht,
Ik draag het naar Uw woning,
Dan is mijn tocht op aard volbracht,
Uw weerzien, mijn belooning.

Jébé.

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

46e Jaargang — No. 1

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

Redactie: A. D. JONGKEES - T. C. HARTMAN-SPAANS

Die op den Heere vertrouwen, zijn als de berg Zion, die niet wankelt, maar blijft in eeuwigheid. Psalm 125:2

INHOUD

DE GEINSPIREERDE HERZIENING VAN DEN BIJBEL	
<i>door Sidney B. Sperry en Merrill Y. van Wagoner</i>	3
IN HET SCHEIDINGSUUR	5
<i>door Heber J. Grant</i>	
NIEUWJAARSGROETEN UIT DE ZENDING	8
„WIE IN MIJNEN NAAM VERGADERT”	13
VAN ZION	14
<i>J. Schipaanboord Jr.</i>	
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	14
VOOR JONGE OOGEN	15
OP VLEUG'LEN IS DIT JAAR GEGAAN.	16

Sluit al Uw

Verzekeringen

via

J. J. CLAUS

Leersumstr. 48, Den Haag
Juiste behartiging Uwer belangen
gewaARBORGd

»De Ster« van 1940

IS WEER COMPLEET

Laat ook dit jaargang weer inbinden in linnen band met gouden letters. - Een sieraad voor uw boekenkast.

Drukkerij »Laboremus«
Langebrug 107 - Leiden

Telefoon 20950

DE GEÏNSPIREERDE HERZIENING VAN DEN BIJBEL

door SIDNEY B. SPERRY en MERRIL Y. VAN WAGONER

Uit de „Improvement Era”

Vrij vertaald in het Nederlandsch door A. D. J.

II

HET IS niet juist te zeggen, dat de Profeet Joseph Smith den Bijbel *vertaalde*. Nimmer heeft hij beweerd een van de oude talen, zooals Grieksch of Hebreeuwsch te kennen. Evenmin had hij de beschikking over oude manuscripten. De eenige handleiding, die hij gebruikte, was een oude familie-Bijbel, waar hij en Oliver Cowdery een jaar tevoren de hand op hadden weten te leggen. Deze Bijbel is thans in het bezit van Vida E. Smith Yates. Door inspiratie en openbaring werd Joseph Smith in staat gesteld verscheidene passages juist weer te geven en ontbrekende deelen aan te vullen. Zijn werk bestond meer uit het herzien van den Bijbel dan het vertalen ervan, althans niet wat men gewoonlijk onder vertalen verstaat.

De Profeet nam niet den geheelen Bijbel door, van Genesis tot Openbaringen. Hij begon wel met Genesis, maar den 7den Maart 1831 gebod de Heer hem het Nieuwe Testament in zijn geheel te vertalen om daarna met het Oude Testament voort te gaan. De reden hiervan is, dat de Heer het Nieuwe Testament van het meeste belang beschouwde en indien, door welke oorzaak ook, de revisie van eenig gedeelte niet beëindigd zou kunnen worden, mocht dat niet met het Nieuwe Testament het geval zijn. Het gewicht, dat aan het Nieuwe Testament werd gehecht, blijkt

voorts uit de opdracht om dit gedeelte der Heilige Schrift tezamen met het Boek van Mormon te drukken en in één deel uit te geven. Dit was tevens een veiligheidsmaatregel ten aanzien van de waarheden, die in deze boeken zijn vervat.

Oorspronkelijk werd het Boek Genesis in zijn geheel overgeschreven, doch daar dit teveel tijd vorderde, gaf de profeet in de volgende boeken door middel van verwijzingsteekens aan, waar de ontbrekende woorden moesten worden ingevoegd en deze schreef hij dan naast de kantlijnen. Woorden, die weggelaten moesten worden, werden uitgewischt. Verbeteringen, die te omvangrijk waren om naast de kantlijnen te worden geplaatst, werden op aparte vellen geschreven. Een compleet manuscript van den Bijbel werd door Joseph Smith nimmer gemaakt. Na de komst van Sidney Rigdon hield hij aantekening van elk boek en van elk hoofdstuk, waarin veranderingen waren aangebracht en ook van de woorden, die ingelascht moesten worden.

Toen zij met de revisie van het Nieuwe Testament begonnen, schreven zij de eerste drie Evangelieën in hun geheel over, alsmede de eerste zes hoofdstukken van het Evangelie van Johannes, gelijk zij vroeger met Genesis hadden gedaan. Daarna gingen zij over tot de kortere werkwijze van het geven van merkteekens

bij de kantlijnen, waar woorden moesten worden ingelascht. In het manuscript hielden zij tevens een lijst bij van deze woorden, met vermelding van het hoofdstuk, waar zij werden ingevoegd.

De Profeet Joseph Smith handhaafde dezelfde volgorde als die, welke in de „King James” vertaling voorkomt en die dezelfde is als in onze Statenvertaling. Het Hooglied van Salomo werd echter door hem verworpen, daar dit geen geïnspireerde Schrift is. Alle overige boeken, zoowel van het Oude als van het Nieuwe Testament zijn dat wel. De Apocriefen werden onveranderd gelaten en bleven de plaats innemen, hen door de Hebreuwsche geleerden uit de eerste eeuw na Christus aangewezen, want den Profeet werd gezegd deze boeken niet te vertalen. Hieromtrent lezen wij in L. en V. :

Voorwaar, aldus zegt de Heere tot u aangaande de Apocriefe boeken, er zijn vele ware dingen die daarin vervat zijn, en het is meerendeels juist vertaald ;

Er zijn daarin vele dingen die niet waar zijn, welke door de handen van menschen bijgevoegd zijn.

Voorwaar, Ik zeg tot u, dat het niet noodzakelijk is dat de Apocriefe boeken zouden vertaald worden.

Daarom, wie het ook leest, laat hem verstaan, want de Geest openbaart de waarheid ;

En wie ook door den Geest is verlicht, zal daarvan nut verkrijgen ;

En wie ook niet door den Geest ontvangt, kan geen nut ontvangen, daarom het is niet noodzakelijk

dat zij zouden vertaald worden. Amen.

Geen van de vermiste boeken uit den Bijbel werd door den Profeet Joseph Smith ingevoegd. Den 25sten Juni 1833, zeven dagen vóór hij met het werk der revisie ophield, schreef de profeet aan de leden in Zion :

„Wij hebben niet één van de verloren boeken, die in den Bijbel worden genoemd, terug gevonden en wij zullen deze ook nu niet krijgen.”

(Geschiedenis der Kerk 1 : 363).

Boeken zooals het Boek der Herinnering, dat in Adam's dagen werd bijgehouden, het boek van het Verbond, het boek van de Oorlogen des Heeren, de Handelingen van Uziah, het boek van den Profeet Shemiah, het boek van Jehu en andere zullen worden teruggegeven wanneer God zulks noodig oordeelt.”

De boeken, die thans tezamen den Bijbel vormen, zouden, indien zij spoedig nadat zij waren geschreven en nog in hun complete vorm waren, in één deel verzameld zouden zijn geworden, vrij wat uitgebreider zijn geweest dan de tegenwoordige Staten vertaling te zien geeft. De wijzigingen, door den Profeet Joseph Smith aangebracht, waren in de eerste plaats toevoegingen. Hij verwijderde slechts een zeer klein aantal woorden uit den tekst. Dit feit is in tegenspraak met de algemeen aangenomen zienswijze van Bijbelcritici, die beweren, dat onder overigens gelijke omstandigheden, het kortste manuscript het meest nabij de waarheid komt en dat overschrijvers gewoonlijk de neiging vertoonen hier en daar veel

(Zie vervolg blz. 13)

IN HET SCHEIDINGSUUR

door Heber J. Grant

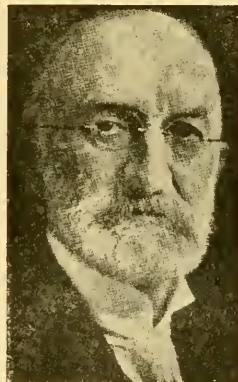
Het doet mij dikwijls leed in tijden van moeite en verdriet, die komen over hen die wij bewonderen en liefhebben, dat we niet in staat zijn hun smart te verlichten waaronder zij gebukt gaan, als zij moeten scheiden van hen die zij liefhadden.

Wij weten echter dat onze Hemelsche Vader gebroken harten kan heelen en smarten kan lenigen en dat Hij ons wil helpen met blijdschap voorwaarts te gaan om de zegeningen deelachtig te worden welke komen door gehoorzaamheid aan het Evangelie van Jezus Christus; want wij begrijpen en hebben de overtuiging, dat het de wil van God is dat we voort zullen leven en dat ons bestaan niet geëindigd is wanneer onze sterfelijke lichamen in de graven zijn neergelegd.

Het is een zeer groote zegening, dat in de Voorzienigheid van God en in de Openbaringen, gegeven door onze Hemelsche Vader, wij de zekerheid hebben dat de geest en het vleesch op de juiste tijd zullen vereenigd worden, niettegenstaande het ongelooft dat er heden in de wereld is — en zeer zeker is er een groot ongelooft met betrekking tot deze waarheid. In weerwil van dit alles, hebben wij de verzekering door de openbaringen gegeven door den Heer onzen God, dat het de bedoeling van God is, dat lichaam en geest in eeuwigheid vereenigd zullen zijn en dat er een tijd zal komen, door Zijn zegeningen en genade, dat er geen verdriet meer zijn zal,

maar dat we alle moeilijkheden overwonnen zullen hebben en zullen opstaan in Zijn tegenwoordigheid, vervuld met blijdschap, vrede en voldoening.

Bij de dood van mijn eerste vrouw was ik in mijn geest en in mijn hart volkomen overtuigd dat het de wil van mijn Hemelsche Vader was dat zij werd weggeroepen. Ik boog mij in nederigheid bij haar dood. God gaf

President Heber J. Grant.

bij deze gelegenheid aan een van mijn kleine kinderen een getuigenis dat de dood van hun moeder de wil van God was.

Ongeveer een uur voor mijn vrouw stierf, riep ik mijn kinderen in haar kamer en vertelde hun dat hun moeder hen ging verlaten en dat ze nu afscheid van haar moesten nemen. Een van de kleine meisjes, twaalf jaar oud, zeide tot mij: „Pappie, ik wil niet dat moeder dood gaat, ik ben zes maanden met u in het hospitaal in San Fransisco ge-

weest; wanneer Mammie veel pijn had, hebt u haar telkens gezegend, dan werd haar pijn weggenomen en sliep ze spoedig in. O, leg uw handen weer op Moeder en maak haar beter.”

Ik vertelde mijn kleine meisje dat wij allen eens sterven moesten en dat ik er zeker van was dat Moeders tijd nu gekomen was; de kinderen verlieten toen de kamer.

Bij het bed van mijn vrouw knielde ik nu neer (zij had het bewustzijn verloren), ik vertelde God dat ik Zijn Hand erkende in leven, in dood, in blijdschap en verdriet, in voor- en tegenspoed; ik dankte Hem voor de kennis welke ik had, dat mijn vrouw in alle eeuwigheid mij zou toebehooren, dat het Evangelie van Jezus Christus hersteld was, dat ik wist dat door de macht en de autoriteit van het Priesterschap op deze aarde ik voor eeuwig mijn vrouw zou behouden, wanneer ik, evenals zij, getrouw zou zijn; maar ik vertelde God tevens dat mij de kracht ontbrak om mijn vrouw te missen en het geloof van mijn kinderen te versterken; ik smeekte Hem met al de kracht waarover ik beschikte, dat Hij mijn kleine meisje de getuigenis zou geven dat het Zijn Wil was dat haar moeder zou sterven.

Binnen het uur was mijn vrouw heengegaan en ik riep de kleinen wederom in de kamer. Mijn kleine jongen van 5 à 6 jaar oud, weende bitter, doch mijn meisje van twaalf trok hem in haar armen, en zeide: „Huil niet, Heber, wees niet zoo bedroefd, nadat we hier uit de kamer waren gegaan kwam de stem van God uit den Hemel tot

me, en zeide: In de dood van je Mammie is de Wil van God voltrokken.”

Zeg mij, mijn vrienden, dat ik niet weet dat God gebeden hoort en verhoort. Vertel mij, dat ik niet weet dat in de uren van beproeving de Heiligen der Laatste Dagen getroost en gezegend worden als geen ander volk op aarde!

Ik was gezegend met twee zoons. Een van hen stierf op zijn vijfde- en de andere op zijn zevende jaar. De laatste stierf aan een heupziekte. Ik koesterde immer de groote hoop dat hij eens het Evangelie zou verspreiden en een eer voor mij zou zijn. Kort voor hij stierf droomde ik dat zijn moeder, die dood was, bij hem kwam vergezeld van een afgezant, zij vertelde hem dat hij den jongen weg moest nemen terwijl ik sliep; in den droom dacht ik dat ik ontwaakte en ik greep mijn zoon en vocht voor hem en het gelukte mij hem weg te krijgen van den afgezant die hem kwam halen, en zoo droomde ik verder dat ik struikelde en op hem viel.

Ik droomde dat ik op zijn zieken heup viel en de verschrikkelijke kreten van smart van mijn kind, maakten mij wild, ik kon het niet aanhooren. Ik vloog op en rende de deur uit, opdat ik zijn geschrei niet zou hooren. Ik droomde verder dat ik Broeder Joseph E. Taylor zag en ik vertelde hem wat gebeurd was.

Hij zeide: „Wel Heber, weet je wat ik zou doen als mijn vrouw kwam voor een van mijn kinderen — ik zou niet strijden voor dat kind; ik zou haar niet verhinderen dat kind mede te

nemen. Wanneer een Moeder, die getrouw is geweest, naar de andere zijde is gegaan, zal zij weten van het lijden en de smart van haar kind; zij zal weten dat het kind kreupel door het leven moet gaan en ook weten of het beter voor het kind is de moeilijkheden van het leven van hem te nemen. En dan Broeder Grant, als ge U wilt herinneren dat de moeder van den jongen eenmaal door de schaduwen des doods is gegaan om hem het leven te geven, zult ge toestemmen dat zij het recht heeft hem te nemen of te laten."

Ik zeide: „ik geloof dat ge gelijk hebt, Broeder Taylor, en als zij terug komt zal ze de jongen kunnen medenemen zonder eenige hindernis van mijn kant.

Nadat ik tot dit besluit gekomen was, maakte mijn Broeder B. F. Grant mij wakker. Deze had dien nacht bij mijn jongen gewaakt. Hij vroeg me in de kamer te komen omdat mijn kind stervende was. Ik ging er heen en nam plaats. Er was een ledige stoel tusschen mij en mijn toenmalige vrouw, zittende op een stoel. Ik vertelde niemand van mijn droom; ik wendde mij echter tot mijn levende vrouw en zeide: „Voelt ge iets vreemds hier?" „Ja", antwoordde ze „ik voel absoluut dat Hebers Moeder tusschen ons in zit, wachtende om hem mede te nemen."

Ik geloof wel, dat ik een hartelijke, medelevende natuur heb. Ik stortte menigmaal tranen voor mijn vrienden — tranen van

blijdschap bij hun succes, en tranen van verdriet bij hun smarten. Bij het doodsbed van mijn eigen lieve jongen echter zag ik hem sterven zonder een traan te plengen, Mijn vrouw, mijn broeder en ik, voelden bij die gelegenheid een lieflijke, vredige sfeer, een hemelsche invloed, zoo doordringend als ik nog nooit had waargenomen.

Niemand kan mij vertellen dat eenige andere Heilige der Laatste Dagen die een getuigenis van het Eeuwige Evangelie heeft in zijn hart en ziel, in waarheid kan murmureeren wanneer een zijner geliefden uit zijn omgeving op deze aarde wordt weggenomen.

Nooit denk ik aan mijn vrouwen en geliefde Moeder, mijn twee jongens, mijn dochter en ontslapen vrienden als zijnde in een graf.

Ik denk alleen aan de blijdschap, de vrede en de voldoening, die mijn Moeder heeft bij de ontmoeting van den Profeet Joseph Smith en Brigham Young, van mijn Vader en de geliefde vrienden die zij kende van de dagen van Nauvoo tot den dag dat zij stierf.

Ik denk alleen aan de vreugde, die allen hebben bij de ontmoeting van vader en moeder en andere geliefden die getrouw zijn geweest aan het Evangelie van onzen Heer Jezus Christus. In den geest gevoel ik de wondervolle blijdschap en voldoening en geluk welke zij daar hebben en het berooft het graf van zijn prikkel.

* . *

Liefde veroorzaakt somtijds leed, doch nimmer kwaad.

Nieuwjaarsgroeten

Zendingsbestuur.

Wanneer dit nummer van „De Ster” onder de oogen van de lezers zal zijn gekomen, heeft het nieuwe jaar wederom een aanvang genomen. Het oude jaar zal voorbij gegaan zijn, zonder ooit meer terug te keeren.

Als wij eens een blik in het verleden wierpen en zien wat het jaar 1940 ons geschonken of ontnomen heeft, dan zouden wij tot de ontdekking komen dat zulk een overdenking rijke vruchten afwerpt.

Er zijn zeker vele dingen geschied, waaraan wij niets konden toe- of afdoen. Maar er zijn er ook geschied, welke zeker voorkomen hadden kunnen worden.

Als wij iets hebben gedaan, dat niet recht was, laat ons dan trachten dit in het nieuwe jaar te verbeteren, hetzij in betrekking tot de menschen, hetzij ook in betrekking tot God.

Vele zijn de zegeningen ons door God geschonken, vaak wellicht door ons niet gezien of erkend. Wanneer wij deze gingen tellen, zouden wij Gods liefde door alles heen zien.

Wij weten niet of wij nog een ander jaar zullen beleven, ook weten wij niet wat de toekomst ons brengen zal, maar als Heiligen der Laatste Dagen weten wij zeker, dat wij eenmaal geoordeeld zullen worden naar onze werken. Laat ons daarom het Evangelie leven en uitdragen, dan zullen vele zegeningen ons deel zijn. Want God is gebonden, wanneer

Uit de Zending

wij doen, hetgeen Hij geboden heeft.

Zeker past bij deze wisseling des jaars een woord van dank aan allen, die hebben bijgedragen om het werk des Heeren uit te breiden. Wij hopen, dat het nieuwe jaar voor u allen veel vreugde in zich zal sluiten, en de broederschap in ons Kerkverband hechter en sterker zal worden, het Evangelie van onzen Meester meer verbreid zal mogen worden, eerst dan zal 1941 een gezegend jaar voor ons allen zijn.

Het Zendingsbestuur is dankbaar voor uw krachten, die door u in den dienst van onzen Meester gegeven zijn geworden, tot vooruitgang en uitbreiding van het Herstelde Evangelie.

Laat ons trouw en koen,
Het goede steeds doen,
Ook weer in dit jaar
En nooit blijven staan
Voor ons werk hier is klaar,
Opdat wij met den Heer,
Voor altoos leven weer,
Laat ons Zijn wil steeds doen,
Door 't geduld der hoop geleid,
Zullen wij steeds voorwaartspoën.

Het Zendingsbestuur,

J. Schipaanboord.

A. D. Jongkees.

P. Vlam.

Gemeentebesturen.

Van vele gemeentebesturen mochten wij ook tevens een Nieuwjaarswensch ontvangen, met verzoek dit in „De Ster” op te willen nemen. Daar de beschikbare

plaatsruimte dit niet toelaat, zullen wij hen allen in dit artikelje laten spreken.

Eenparig spreken zij den wensch uit, dat 1941 een gelukkig jaar voor ons zal mogen worden. Dat onze getuigenis van het Evangelie steeds zal mogen groeien en wij ten alle tijde blijdschap in onze harten moge ontvangen. Dat vrede en eensgezindheid op de aarde zal mogen heerschen.

Laat dit pasbegonnen jaar op eene goede en waardige wijze besteed worden, opdat het tot ons aller vooruitgang en welzijn moge zijn. Laten wij daartoe allen medewerken, laat ons helpen, waar wij in staat zijn met daad en woord, dan doen wij onzen plicht, ons voorgeschreven in Gods Woord. Dan zullen wij waren vrede vinden en behouden.

Dank wordt uitgesproken voor de medewerking, welke de gemeentebesturen in hun gemeenten mochten ondervinden, en zij eindigen met den wensch, dat de Heere allen moge zegenen met een gelukkig en voorspoedig Nieuw Jaar.

Gemeentebestuurleden.

Zusters Hulp-Vereeniging.

Het is met groote erkentelijkheid deze gelegenheid te kunnen benutten, welke ons zoo welwillend door het Zendingsbestuur wordt geboden, om onze gevoelens van dankbaarheid te kunnen uitdrukken voor de zegeningen des Heeren, welke wij in het afgelopen jaar hebben mogen genieten. Zonder dien zegen is het voor ons onmogelijk de verantwoording welke wij dragen, tot een succes te maken. Het is voor ons een groote voldoening geweest

om steeds de ondersteuning van onze Zusters zoowel als Broeders te mogen gevoelen in ons arbeidsveld.

Het feit dat wij dit jaar op ons zelf waren aangewezen om lessen te bedenken of te ontwerpen, is een vervulling van profetieën jaren geleden door verschillende leiders van de Kerk uitgesproken. Dit is een aansporing voor ons, ontwikkeling te zoeken op allerlei gebied.

Groote gebeurtenissen vonden plaats gedurende het afgelopen jaar, gebeurtenissen die in de geschiedenis der wereld alles overtreffen en waar wij allen onder moeten lijden. Ondanks alle droefheid en geweld welke er op het oogenblik in de wereld zijn, weten wij dat de vrouwen der Kerk de moeilijkheden het hoofd bieden. De getrouwen gevoelen meer dan ooit de noodzakelijkheid elkander bij te staan in deze dagen. De tentoonstellingen van vermaakte oude kleeding, ingesteld enkele jaren geleden door zuster Lyon, blijken nu in deze dagen van kleedingschaarschte van groot nut te zijn. Een bewijs voor ons, dat mannen en vrouwen in de Kerk aangesteld ons te leiden, geïnspireerd worden door den Geest van God.

Aan een ieder persoonlijk heeft 1940 zijn lief en leed gebracht, en velen zullen schuchter het nieuwe jaar begroeten.

Het Evangelie geeft ons moed en vertrouwen. Moed onze plichten te volbrengen als leden van de Z.H.V. Wij kunnen dankbaar zijn voor ons werk. Wij mogen onze organisatie gezond noemen. Wij spreken de bede uit, dat God u allen moge zegenen in het nieuwe jaar, met moed en kracht uw organisatie getrouw te blijven. Wees

ernstig in uw godsdienst, geestelijk in uw wenschen als voorbereiding van het Hemelsche leven.

Als wij steeds vertrouwen hebben in Hem die Zijn kinderen immer nabij wil zijn, zoo zal 1941 een gezegend jaar voor ons allen worden.

Uw Zusters in het Hoofdbestuur,

G. Zippro.

J. Kemker.

L. Bos-Roozen.

Zondagsschool.

Wisseling in bestuursfuncties wordt in het wereldgebeuren vaak als een ongunstig symtoom beschouwd. Ook het Zondagsschool Hoofdbestuur in de Ned. Zending heeft dit jaar tweemaal verandering ondergaan; hier ontbreekt echter het vorenbedoelde symtoom, omdat in geen van beide gevallen getracht moest worden te verbeteren, doch om zoo goed mogelijk te *vervangen*.

Wij denken daarom met dankbaarheid aan het mooie goede werk, 't welk door Broeder J. Schipaanboord Jr. voor de Zondagsschool werd gedaan. Wij missen Broeder Schipaanboord Jr. zeer, echter willen wij hiermede onzen dank betuigen voor alles wat hij deed, door onze welgemeende wenschen en groeten te zenden naar Zion, alwaar hij onder God's bescherming mag toenemen in de kennis van het Evangelie.

Broeder Hans IJlst heeft de Zondagsschool slechts kort mogen dienen, tengevolge van zijn drukke dagelijksche bezigheden. In dezen korten tijd evenwel, heeft Broeder IJlst blijk gegeven — vooral ook tijdens Conferenties, als hij het

woord zoo bijzonder aangenaam tot de kleineren kon richten, waarbij de groteren niet minder aan zijn lippen hingen — bijzondere kwaliteiten voor het Zondagsschoolwerk te bezitten. Het is dan ook heel jammer, dat wij op het oogenblik hiervan niet langer de vruchten kunnen genieten.

Ik verzoek allen leden, en den medewerkers in Zondagsschoolwerk in het bijzonder, zoo krachtig mogelijk te blijven voortgaan met het geven van hun steun aan dit werk in deze Zending, teneinde hierdoor het verlies der goede krachten van beide vorige Broeders door gezamenlijk werken zooveel mogelijk te boven te komen.

Ik wék ieder lid in de Zending op ook in 1941 *trouw* de Zondagsschool te bezoeken, waardoor zekere zegeningen beslist ons deel zullen worden.

Laat mij thans besluiten door ieder een „Vrede op Aarde” en een gezegend Nieuwjaar toe te wenschen.

R. Schippers,

Zondagsschooloverziener.

Jeugdwerk.

Nu wij aan den vooravond staan van de groote gebeurtenissen, welke de komst van onzen Heiland zullen voorafgaan, is voorzeker de intrede van dit nieuwe jaar reden ons ernstig te bezinnen, hoe wij als leid(st)ers van het Jeugdwerk in deze Zending tegenover de komende veranderingen in de menschelijke samenleving zullen staan.

Wat echter in deze maatschappij ook moge veranderen, steeds zal ons doel moeten zijn onze kinde-

ren tot liefde en plichtsbetrachting jegens hun Hemelschen Vader te leiden,

Onze jeugd, goed geleid, zal éénmaal de kern zijn van onze Kerk, de mannen en vrouwen, waarop de verantwoordelijkheden van het Priesterschap en leiderschap zullen rusten. Te weinig begrijpen onze leden nog de belangrijkheid van het Jeugdwerk. Het Jeugdwerk heeft, niet het minst door de oorlogsomstandigheden, een zwaar jaar achterden rug en ook het komende jaar zal zeer zeker vele moeilijkheden brengen. Wij wenschen echter, al deze moeilijkheden ten spijt, op te zien naar een grootsche toekomst en zullen vol moed onze schouders onder dit werk zetten tot heil van onze kleinen, die recht hebben op onzen steun en voorlichting om in deze verwarde dagen het juiste pad te vinden, dat hen tot onzen Hemelschen Vader zal voeren.

Wij zingen :

„Wij zijn werkers, trouwe werkers,
Voor der wereld bet'ren dag”.

Dat wij werkers mogen zijn, dat vrede en geluk ons aller deel moge zijn in 1941 en God Zijn rijkste zegeningen op Zijn getrouwen zal uitgieten, is de oprechte wensch van het

Jeugdwerk Hoofdbestuur,
P. C. Belt-Nijkiel.
C. G. Romijn-v. Kwawegen.
P. Riebeek-'t Hart.

Genealogie.

De mensch is, opdat hij vreugde moge hebben. Heeft deze uitspraak van onzen Profeet Joseph Smith ook in dezen tijd waarde? Velen, gebukt door bange zorgen

en verdriet, zullen bij deze vraag hun schouders ophalen, smalende : „Een mooie tijd om vreugde te hebben”. Is het echter niet het onjuiste begrip over vreugde, dat de mensch zoo vreugdeloos maakt? Indien wij onzen hoop en verlangens stellen op aardse goederen, wereldsch genot, op onze medemenschen, ja zelfs op onze eigen huisgenooten, dan fundeeren wij onze vreugde op een grondslag, welke meer dan onzeker is, afhankelijk van de omstandigheden en den wil van anderen, die de onze niet is. Aardse goederen en een mooie positie in de Maatschappij zijn ons door God gegeven, maar kunnen ten allen tijde wedergenomen worden ; menschen hebben hun eigen wil en verlangens, veelal van de onze afwijkend. Hoe vele ouders wenschen hun kinderen niet te maken tot een evenbeeld van hun zelf en hebben verdriet, indien hun kind een anderen weg gaat, dan die zij voor hen hadden uitgestippeld !

Ware vreugde kan slechts haar basis vinden op innerlijke waarden in ons zelf, op volbracht werk, dat nimmer meer van ons kan genomen worden. Innerlijke opbouw, innige gemeenschap met onzen Hemelsche Vader, overtuigd te zijn naar uiterste vermogen onze plichten te hebben gedaan tegenover ons zelf, maar bovenal tegenover onze naasten, ziehier de fundamenten, waarop wij, hoe ook de stormen des levens kunnen loeien, onze vreugde kunnen gronden, omdat deze waarden onvervreemdbaar zijn. Hoe groot, waardevol bezit vormen thans niet de eenvoudige tempelijsten, welke wij, als bekroning op ons werk,

bedekt met stempels, uit den Tempel des Heeren hebben mogen terugontvangen! O ja, ook deze papieren zijn vergankelijk en kunnen verbranden, maar zij zijn het bewijs van de oneindige vreugde, welke wij hebben gesticht in een Rijk, dat ook wij, niemand weet hoe spoedig, zullen betreden. Deze hemelsche vreugden, welke wij honderden onzer ouders hebben bereid, kan zelf door onze eigen handelingen niet meer teniet worden gedaan en zal in onze moeilijke, zwakste oogenblikken, ons een steun en een bron van bovenaardsche, volkomen vreugde zijn. Vreugde is weggelegd voor die eenvoudige werkers, die vol menschenmin onze archieven bevolken en daar in vol vertrouwen hun verlossende arbeid verrichten. O Broeders en Zusters in deze Zending, deze vreugde kan ons aller deel zijn! Trachten wij dit nieuwe jaar deze vreugde te verwerven en ongetwijfeld zal de Heere, indien wij trachten met eerlijke en reine gevoelens onze plichten te doen, onze harten vervullen met ongekende blijdschap en vreugde.

Het hoofdbestuur der
Genealogische Vereeniging
in Nederland.

J.V.O.O.V.

Door middel van „De Ster” willen wij de gelegenheid te baat nemen om namens het J.V.O.O.V. bestuur u een gelukkig en prettig Nieuwjaar toe te wenschen en wij hopen, dat het toekomstige jaar ons voorspoed en geluk zal brengen. Dat wij allen, al is het nog zoo'n klein ambt, onze taak mogen begrijpen en onze plichten na zullen komen tot in het kleinste, want juist door onze daden kun-

nen wij lichtende voorbeelden zijn in de wereld. De O.O.V. biedt u allen een kans om vooruit te komen. Zij zal u veel van nut zijn in het komende jaar. Wij hopen dat in het Nieuwe Jaar de O.O.V. een succes zal worden.

Arenleessters bindt u schoven van Kennis; Bijenkorfmeisjes vergaart honing voor uw toekomstige leven. Al de kennis die wij op zullen doen in dit leven blijft waarde houden.

Dat God in dit komende jaar ons zal steunen, ieder in zijn eigen omgeving, dat is de wensch van het bestuur der J.V.O.O.V.

J. P. v.d. Veur-v.d. Hazel.

J.M.O.O.V.

Daar het ons niet mogelijk is u allen persoonlijk de hand te drukken en u onze wenschen toe te spreken, willen wij langs deze weg u een recht gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar wenschen en spreken de hoop uit, dat u in het komende jaar een trouwe bezoeker van onze O.O.V. mag blijven of worden, opdat onze Onderlinge Ontwikkelings Vereeniging mag groeien en bloeien en mag beantwoorden aan haar doel om een Ontwikkelings- en Ontspanningsbron te zijn voor alle leden van onze kerk,

Ook ik wil niet achterblijven
Om hier een wensch neer te
schrijven,
Een recht gelukkig en voorspoedig
jaar
Zonder ziekten, rampen en gevaar
U en uw gezin, sterk en gezond
dat wenscht u

Broeder Roosmond.

„Wie in Mijnen naam vergadert.”

Jezus sprak eens deze woorden,
 „Wie vergaart in Mijnen naam,
 Daar zal Ik in 't midden wezen
 Ook al komen weinig sâam.”

Sober is het kleine kerkje,
 Binnen is de eenvoud rein,
 Bloemen prijken hun tot welkom
 Die voor 't eerst hier zouden zijn.

In dit Godshuis zoo eenvoudig
 Kwamen voor de eerste keer,
 „Heiligen der Laatste Dagen”
 En zij dankten hunnen Heer.

Haarlem, 15 Dec. 1940.

Dankten door gebed, gezangen,
 Door des Ouderlingen woord
 God, die het gebed om hulpe
 Van Zijn kind'ren had verhoord.

Leden van de kerk van Christus
 Houdt uw geest en 't kerkje rein,
 Dan zal Godesgeest zoo merkbaar
 Als dien avond bij u zijn.

Jébé.

* * *

Geïnspireerde herziening van den Bijbel.

(Vervolg van blz. 4)

nieuwe stof tusschen te voegen. De wijzigingen, door den Profeet aangebracht, leveren echter het overtuigend bewijs, dat de Bijbel in het langdurige proces van overschrijven en vertalen, aan inhoud heeft ingeboet en dat hij daardoor meer aan beteekenis heeft verloren dan door ongeautoriseerde toevoegingen van overschrijvers en vertalers.

Welke de toevoegingen of veranderingen ook moge zijn geweest: de taal en de stijl van den oorspronkelijken auteur zijn, voor zoover na te gaan, bewaard gebleven. Het geheele hoofdstuk 29 van Jesaja bijvoorbeeld, is in den stijl van Jesaja. De inlassching in Mattheus 3:24-26 is naar de wijze van Mattheus enz. Dit is een bewijs temeer, dat de Profeet Joseph Smith door inspiratie arbeidde en de door hem aangebrachte wijzigingen geen verzinsels

van hemzelf waren. De veranderingen, die de Profeet maakte, komen in den Bijbel niet overal even veel voor. Men treft deze in het Oude Testament het meest aan in Genesis. Deze zijn ook de belangrijkste. Behalve dat de Profeet tweehonderd verzen eraan toevoegde, wijzigde hij er honderd acht en tachtig door er veel materiaal tusschen te voegen. De omvang van de herziening van Genesis wordt wellicht duidelijker, wanneer ge hoort, dat ongeveer 12650 woorden werden ingelascht. In de andere boeken van Mozes — de Hebreeuwsche Wet — werden slechts 61 verzen gewijzigd, maar ook deze veranderingen zijn van groot belang. Dan volgt in belangrijkheid van wijzigingen het boek Jesaja, waar 156 verzen werden veranderd.

Wordt vervolgd.

Van Zion.

„... En zie de ster, die zij in het Oosten gezien hadden, ging hen voor, totdat zij kwam en stond boven de plaats, waar het Kindeke was. Als zij nu de ster zagen, verheugden zij zich met groote vreugde.”

Salt Lake City, Nov. 8, 1940.

Mijn geliefde Broeders, Zusters en Vrienden,

Gaarne wil ik door middel van „De Ster” een paar woorden tot u allen richten. Ja, tot u allen, want het is mij onmogelijk om u te vergeten en vooral nu in de maand December — waarin we zooveel denken aan het groote gebeuren, dat 2000 jaar geleden in Bethlehem plaats had — zijn mijn gedachten bij u.

En ik denk aan bovengenoemde, alombekende geschiedenis en welk een groote rol de Ster daarin speelde.

Vergeet u dit niet. Er schijnt een Ster van Bethlehem voor alle menschen, maar helaas zijn er maar weinigen, die haar volgen willen. Volgt gij haar! In het begin mag het slechts een klein lichtje schijnen, maar zooals de Wijzen uit het Oosten zal ze u leiden naar een plaats van Vrede, Eensgezindheid en Liefde.

Indien u de Ster volgt dan kunt u de redder zijn van het menschedom. Zonder twijfel zijt gij: „De wijze Liederen”, die uitgezonden zijn door den Koning der Koningen om het Christuskind ook in het leven van anderen te brengen.

Hebt uw oog geslagen op uw Ster van Bethlehem. Als zij op uw pad schijnt, volgt haar dan nederig en met wijsheid en dan zult u onuitsprekelijke vreugde en vrede in uw ziel gevoelen. En dan weet ik, dat alles wel met u zal zijn en dan kan ik zeggen, zonder pijn in het hart te gevoelen: „Prettige Kerstdagen en een gelukkig Nieuwjaar”.

Geeft gij de moed niet op, maar richt uw oog op Hem en op de waarheid en beiden zullen u een waardevolle gids in het leven zijn.

Een stevige handdruk voor allen en tot wederziens,

Uw Broeder in het Evangelie,

J. Schipaanboord Jr.

* * *

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Nieuwe vergaderzaal te Haarlem.

In Haarlem hebben wij de hand weten te leggen op een nieuwe vergaderzaal. Rappe handen uit genoemde gemeente hebben hun beste krachten gegeven om de zaal een keurig aanzien te geven.

Zondag 15 December 1940 werd in de met bloemen versierde zaal de eerste vergadering gehouden, waar het Zendingsbes uur, vele leden en vrienden aanwezig waren. Dit keurig gebouwde biedt plaats voor 60 be-

zoekers, dat op dien avond geheel gevuld was. Een woord van dank verdienen allen, die hebben bijgedragen tot het tot stand komen van deze mooie vergaderzaal.

Huwelijksinzegening.

Op Woensdag 18 December 1940 werd door Oud. J. Schipaanboord het huwelijk ingezegend van br. Gijsbert Nederlof en zr. Catharina Brouwers van de Rotterdamse gemeente.

Wij wenschen dit jonge paar Gods keurzegeningen.

Vaar jonge Oogen

Elly wilde een goede fee zijn.

Elly had een klein snoezig zusje, dat juist 6 maanden oud was. De kleine baby had blauwe oogen en kleine zijden krulletjes.

„Zou jij kleine zus een poosje willen rondrijden?” vroeg moeder.

„O ja, graag” juichte Elly.

Moeder kleepte de kleine mooi aan en legde haar in de wagen, daarna reed ze de wagen naar de straat.

„Wees voorzichtig, Elly, en laat de zon niet in haar oogjes schijnen”, waarschuwde moeder, „misschien gaat ze wel slapen”.

„In orde Moeder, ik zal goed opletten”, zeide Elly en ze begon haar wandeling. Spoedig kwamen er twee dames langs.

„O, wat een snoezige baby,” zeide een van hen.

„Ja, dat is werkelijk een schatje”, „vond de ander.

Elly voelde zich verbaasd trots op haar kleine zusje. Ze reed de wagen voorzichtig rond het huisblok, want moeder had gezegd dat ze nooit de straat mocht over steken. Na een klein poosje viel zusje in slaap, en Elly ging de tuin binnen en zette de wagen dicht bij de tuinschommel.

Zoo al schommelende hield Elly de wacht over haar zusje, opdat er niets zou zijn wat de kleine kwaad kon doen.

Alles was zoo in orde, het waaide niet, de zon scheen niet in de oogjes van baby, het was heel rustig en stil. Elly begon zich toen een beetje te vervelen en alleen te voelen. Daar herinnerde ze zich dat ze nog een

lekker stuk suikergoed in haar zakje had. Ze haalde het voor den dag en beet er een stukje af.

„He, ik wilde dat ik een fee was.” dacht ze bij zichzelf.

Ze beet een ander stukje van haar lekkers.

„O, ik weet wat ik doe! Ik stop een heel klein stukje suiker in zusjes mondje. Als ze dan wakker wordt denkt ze dat een heel lieve fee haar dit gegeven heeft.”

Elly's moeder had haar dikwijls gewaarschuwd dat ze baby niets te eten mocht geven. Elly had dit niet vergeten, maar ze dacht: „Zusje zal dat stukje suiker heerlijk vinden, en hoe kan nu zoo'n heel klein stukje haar kwaad doen? Ik vertel het niet aan moeder dat ik het haar gegeven heb en baby zal het ook niet vertellen, want ze kan nog niet praten!”

Elly liep heel zachtjes naar de wagen en stopte een klein stukje suiker tusschen de lipjes van klein zusje. Dan liep ze gauw naar de schommel terug.

Eenige minuten later begon zusje te hoesten. Ze hoestte en hoestte. Elly vloog naar de wagen om te zien wat er haperde. O, wat leek zusje benauwd! Haar kleine snuitje werd heelemaal blauw!

Elly gilte „Moeder, Moeder!”

Moeder hoorde de angstige stem van Elly en rende naar haar toe. Ze zag in een oogenblik dat baby haast stikte, ze hield het op bij de voetjes en kon gelukkig het stukje suiker verwijderen.

Nadat klein zusje opgehouden had te schreien, en zich weer wat beter voelde, zeide moeder: „Je bent een ondeugend meisje Elly, om baby een stukje suiker te geven. Bijna was de kleine gestorven en dan zou jij geen klein zusje meer gehad hebben.“

„Ik... ik was juist aan het

probeeren om een goede fee te worden!“ snikte Elly.

„Wel, de beste manier om een goede fee te worden is om je altijd te herinneren wat moeder gezegd heeft, denk je niet Elly?“

„Ja Moeder“ zei kleine Elly, „ik hoop er altijd aan te denken.“

* * *

Op vleug'len is dit jaar gegaan.

Op vleug'len is dit jaar gegaan,
Geen tijd was er om stil te staan,
Of om tot rust te komen,
Hoe stormde alles om mij heen,
Het blijde leven en geweest,
Als woeste waterstromen.

Nu zet ik aan het eind mij neer,
Herinneren wil ik thans weer,
De uren, dagen, weken,
Heb ik in liefde en met kracht
Een offer waar het moest

gebracht,

Of heb ik dien ontweken?

Neen, 'k heb mijn tijd niet goed
besteed,

Want wat ik voor een ander deed,
Was minder dan mijn plichten.

Te veel dacht ik aan eigen kruis,
De zorgen in een ander huis,
Heb ik niet doen verlichten.

Het Nieuwe Jaar, een nieuw begin,
Ik ga het onbekende in

Bewust en met vertrouwen,
Deed ik voorheen mijn plicht tekort,

Thans weet ik, dat het beter wordt
Door op mijn God te bouwen.

Jébé.

* * *

Gezamenlijke opzegging voor de maand Jan.

AVONDMAALSVERS

Dit Avondmaal wijst ons terug
Naar d'heilige offerand',
Van 't vlekloos Lam op Golgotha,
Aan 't hout van vloek en schand.

Eerste Artikel des Geloofs. Wij gelooven in God, den Eeuwigen Vader, en in Jezus Christus Zijnen Zoon en in den Heiligen Geest.

Aan de Lezers!

Laat „DE STER“ aan uw familie of vrienden lezen en tracht een abonnement te plaatsen.

 DORDRECHT NOTEERDE ZES NIEUWE ABONNÉE'S!!!
WELKE GEMEENTE VOLGT NU?